

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 18/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 07.јуна 2012. године

Да констатујемо да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине – Миољуб Виторовић
- Оптужени Хајдари Фатон, Мемиши Агуш, Садику Селимон, Нухиу Шемси, Хајдари Ферат, Хајдари Самет.

Осталим оптуженима се суди у одсуству

- Од браница ту је: адвокат Недић, Миловић, Петровић, Ђорђевић, Стојиљковић, Крстић и Илија Радуловић.
- За колегу Констатиновића Дејан Недић и за Бошковића.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес одржи

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо за данас [REDACTED]. За [REDACTED] немамо информацију да ли је примио позив док за остале знамо да су уредно позвани. Међутим, дошли су само [REDACTED]. Па ћемо за сада прво да позовемо [REDACTED].

Да констатујем да су ту и судски тумачи Еда Радоман-Перковић и Гани Морина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли функционише превод? Оптужени потврђују да превод функционише. [REDACTED] јел тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу. То је упозорење које се даје за сведоке. Да ли разумете?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете то упозорење?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Узећемо прво Ваше личне податке. Како Вам се зове отац?

СВЕДОК [REDACTED]:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заправо, Ви сте дали податке истражном судији само да видим када 24. фебруара 2011. јел има неке измене?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема? И адреса је ова јел тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја Вас молим да пре давања исказа прочитате заклетву и да положите заклетву, ту је текст испред Вас.

СВЕДОК [REDACTED]: То је то? Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Сведок – [REDACTED], са личним подацима као од 24.02.2011године, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли остајете код онога што сте причали пред истражним судијом 24. фебруара? Сећате се у погледу тога шта се догађало у Гњилану. Ви сте из [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми када се Вама догодило то да будете заробљени?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то се догодило након Кумановског споразума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: То је било 15, 16. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни у датум?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни у датум?

СВЕДОК [REDACTED]: Па 15. или 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један од та два?

СВЕДОК [REDACTED]: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми јел тада стигао КФОР?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, доласком КФОР-а ја бивам киднапован из дворишта, заробљен, у присуству породице од стране ОВК и припадника у црним униформама, којим су формацијама припадали не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали ознаке неке?

СВЕДОК [REDACTED]: Имали су ознаке УЧК и црну униформу, то заједнички су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, и оружје су имали наоружани. Преко 20 њих је било у дворишту, ту су малтретирали, тукли породице, онда везали ми руке, одвезли у непознатом правцу, бацили ми неку простирку преко

главе, када смо тамо стигли била је накнадна туча, малтретирање, повез жуте траке преко очију два круга, ја зато 6 дана више нисам кога нити могао да видим, нити сам имао шансе. Руке су биле везане дању напред а ноћу позади. Било је туче, малтретирања, злостављања и свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И колико дуго сте били тако заробљени?

СВЕДОК [REDACTED]: 6 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 6 дана? Да ли знате где сте се налазили тих 6 дана?

СВЕДОК [REDACTED]: Па само из приче касније сам сазнао иначе нисам могао да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте то били?

СВЕДОК [REDACTED]: То је место звано Врбан код Витине, надамак села Грмова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком објекту?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то је нека приватна кућа чуо сам, у којој је било припадника УЧК, значи овај чуо сам то по галами, по масовности, по наоружању, сигурно је то био неки њихов центар. А исто је био сигурно неки притвор и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули да се ради о коме по говору?

СВЕДОК [REDACTED]: Па како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па којим језиком су говорили?

СВЕДОК [REDACTED]: Албански, албански су говорили, припадали су УЧК, само ја сам имао срећу да разумем албански добро тако да су са мном разговарали више албански него српски, српски нису хтели да причају али то ми није био проблем за комуникацију јер прилично добро знам албански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана је предложила да Вас позовемо као сведока. Сада ће прво да Вас испита бранилац Дејан Недић. Изволите. Господине Миловићу молим Вас угасите микрофон.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Адвокат Недић. Господине [REDACTED] Ви сте детаљно описали у исказу у истрази од 24. фебруара 2011. шта Вам се све догађало. Међутим, ја сам Вас звао највише ако бисте могли да ми кажете, само ме исправите ако грешим. Ако сам добро разумео Ви сте били и резервни старешина и [REDACTED] јел тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Колико времена сте били [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Био сам две године.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Две године. А колико сте уопште живели у [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, ја сам у [REDACTED] код [REDACTED].

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Не у [REDACTED] добро. Да ли знате за нека дешавања у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Чуо сам, али то је друга општина тако да ја сам као резервни старешина био на македонској граници све време бомбардовања, тако да ми контакт са Гњилане нисмо имали у току бомбардовања ни с ким а живели на граници.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: А кажете чули сте шта сте чули?

СВЕДОК [REDACTED]: Па чуо сам злостављање, тамо неко киднаповање исто у Гњилану, малтретирање.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Да ли има.

СВЕДОК [REDACTED]: О некој Гњиланској групи и тако,

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Да ли имате податке да је у Гњилану постојао неки, да ли је неки објект био претворен у затвор где су се људи доводили који би били ухапшени?

СВЕДОК [REDACTED]: За Гњилане не знам, из мог краја нико није вожен тамо осим мене, брата и још четворо Срба у том селу Врбан. А кога су слали даље то је био Глоговац и де су имали даље њихове затворе, не знам.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Да ли можда имате сазнања ко је руководио Гњиланском групом за коју кажете да сте чули?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не знам тачно, не могу да тврдим јер нисам сигуран јер ја сам живео 20-30 километара даље од Гњилана тако да нисам имао контакт у то време ко је водио те групе и нисам апсолутно у току са њима.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Али знате да је постојала Гњиланска група?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Добро. Хвала судија, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Браниоци? Остали?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Адвокат Крстић. Два-три питања само. Не знам ни зашто је предложен човек али добро то је ствар одбране, пошто се не тиче догађаја из оптужнице, ја сам мислио да се код тога задржавамо и то да радимо. Али добро, кад је већ ту сведок. Ви сте рекли сада да сте чули за Гњиланску групу. Кад сте чули за Гњиланску групу кад сте били тамо или сада од како је почело суђење?

СВЕДОК [REDACTED]: Па након тога, значи пре тога, можда је било неких нагађања али након тога чуо сам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Након чега тога?

СВЕДОК [REDACTED]: Након бомбардовања, након свих догађаја ескалације и тако, да је та Гњиланска група харала Гњиланом и околином.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ово Вас питам зато што термин Гњиланска група се појавила у штампи и на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само наставите, кажите, нама не смета.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, управо то ако дозволите да разјасним овај термин. Гњиланска група, па зато ја и питам кад је чуо док је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је чуо, где?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И од кога, где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви чули?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то је више преко препричавања приче као што се зна за Дреничку групу, тако се чуло и за Гњиланску групу. Сад који су, шта су, који су припадници те групе ја нисам могао да сазнам јер на том

терену сам боравио, нисам живео. А из приче, преко људи, штампе, информација овако које теку улицом, чује се Гњиланска група да је веома опасна и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у том периоду у штампи било објављено да постоји такозвана Гњиланска група у том периоду непосредно после бомбардовања, после Вашег заробљавања.

СВЕДОК [REDACTED]: Па више је то било актуелно после бомбардовања, доласком КФОР-а онда је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, после Вашег заробљавања кажем.

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Вашег заробљавања.

СВЕДОК [REDACTED]: Па мало сам више после чуо, тако они догађаји које су биле ескалације, убод неке жене ножем тамо у Гњилану, киднаповање неких, малтретирање, злостављање и тако. Преко тога, као да то ради Гњиланска група.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте на питање мог цењеног колеге одговорили и раније да сте били директор школе и резервни старешина. Ја Вас питам сада у том својству резервног старешине јесте ли имали неки ангажман у време пре бомбардовања, за време и после.

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја сам био резервни старешина исто као и сви остали, вежбе кад смо имали вежбе, одлазио у том одреду Витинском, боравили где смо боравили, након мобилизације у којој си јединици био тамо сам одслужио свој део посла одрадио онако како треба по правилу службе. Никаких проблема нисмо имали што се тиче сусрета са цивилима апсолутно, ми смо само радне задатке обављали онако како треба у тим ратним условима, како је предвиђено по правилу службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви то били на фронту?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте били на фронту?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, био сам на македонској граници сво време.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Од кад до кад сте били тамо?

СВЕДОК [REDACTED]: Био сам од 24. марта до 12. јуна.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А зашто до 12. јуна даље нисте били?

СВЕДОК [REDACTED]: Па зато што је проглашен Кумановски споразум, примирје, повлачење и тако.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта значи то повлачење?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то, нама су наредили виши официри, ми смо то морали да извршавамо како нам је речено тако смо морали да радимо.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта сте то радили?

СВЕДОК [REDACTED]: Па повукли се са границе, свако је отишао својој кући, раздужио опрему, наоружање.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Где сте Ви раздужили наоружање?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам раздужио у магацину где сам и задужио.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А где, где, у које место?

СВЕДОК [REDACTED]: Па један део наоружања сам раздужио у Биначу, други у Витини, трећи у Клокот.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи, нема везе са Гњиланом?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А јел сте били на том терену у то време у Гњиланском крају?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па одакле Вам сазнање о Гњилану онда?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то је суседна општина Витина.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим?

СВЕДОК [REDACTED]: Суседна општина је моја општина, то је на 20 километара.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја зато и питам одакле Вам сазнање непосредна немате?

СВЕДОК [REDACTED]: Па непосредна немам, преко људи, преко сазнања, преко грађана, преко људи, преко приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци? Оптужени? Не? Хоћете да ми кажете само када сте стигли, ког дана сте стигли у Гњилане?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана сте дошли у Гњилане после раздуживања оружја и опреме? Не у Гњилане, [REDACTED].

СВЕДОК [REDACTED]: Тог дана чим смо раздужили опрему 12. јуна, ја сам поподне стигао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте тада приметили снаге КФОР-а?

СВЕДОК [REDACTED]: Снаге КФОР-а сам приметио у понедељак, ишао сам да обиђем школу у суседном селу у Пожарању и видео сам да пролази цип УЧК униформе, црни цип и УЧК са пушкама у вис, пуцају и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А КФОР кад сте приметили? Ја за КФОР питам.

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам веровао након тога, прегледао књиге тамо у школи шта је било и како да ли је све у реду, дошао сам кући са једним колегом, КФОР је већ тад наишао улазио у том селу. Онда је био дочек КФОР-а од стране Албанаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то датум?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то датум отприлике?

СВЕДОК [REDACTED]: То је било субота је био 13, 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15.

СВЕДОК [REDACTED]: 14 на 15 тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте одлазили у то време у Гњилане?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми овако, колико је далеко та Косовска Витина и Ново Село од Гњилана?

СВЕДОК [REDACTED]: На 20 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причали сте код истражног судије, споменули сте нека албанска имена, да ли можете да ми кажете међу људима који су вас заробили да ли познајете неког међу њима, по лику, по надимку, по имену и ко је то био. Да ли сте тада том приликом када сте били затворени чули неко име?

СВЕДОК [REDACTED]: Чуо нисам, нисам могао ни да видим пошто су ми очи биле затворене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свих 6 дана су Вам биле затворене очи?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Чим су ме ставили у том затвору очи су ми биле затворене селотејп траком и нешто бачено преко главе, тако да ја никог нисам могао да видим. А причу овако нисам могао да чујем јер они се именом нису ни дозивали, из којих разлога то је њихов проблем, а у дворишту сам препознао једног ученика али не могу да се сетим његовог имена, био ми је ученик, предавао сам српски у албанско одељење, то је из суседног села, не могу да се сетим његовог имена никако. Дечка који је дошао да ме вози колима, он није хтео да узме мене као наводно дошао је за другог, дошао је у сукоб са тим припадницима УЧК и до физичког обрачуна. И он је одустао да ме вози јер он мене добро познаје, да немам ништа апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да Вас вози?

СВЕДОК [REDACTED]: Па у том затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како се он зове?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он зове?

СВЕДОК [REDACTED]: Тај човек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК [REDACTED]: Он се зове [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То Вас питам. То сте причали код истражног судије.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, [REDACTED] из села Пожарање. Он је дошао у сукоб са њима и то је тако остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ти други са којима је он дошао у сукоб, да ли сте у стању неког да опишете?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, то су махом непознати људи из суседних села можда нису, можда су од даље и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у стању некога од њих да препознате?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то је било можда време од 10-15 минута док су ме заробили, у то време ја, њих је 30 а ја никад нисам могао да запамтим осим тог једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам можете или не можете знати, само то питам да ли можете неког од њих да препознате ако би Вам показали слике?

СВЕДОК [REDACTED]: Да покушамо, ја тог ученика чини ми се по имену [REDACTED] али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте рекли?

СВЕДОК [REDACTED]: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је []?

СВЕДОК []: По имену, тај ученик. Он је био у УЧК униформи кад су ме хапсили, лично он са његовом дружином, он је из села Трпезе. [] се зове а презиме му не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми још да ли знате датум када сте се вратили?

СВЕДОК []: Из притвора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК []: Па то је било 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21. јун?

СВЕДОК []: Да, јун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причали сте код истражног судије да када сте се вратили у село чули сте да су убијени []?

СВЕДОК []: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли ми рећи на које [] мислите?

СВЕДОК []

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: []?

СВЕДОК [], право име њему је мало и ко знао, то му је као неки надимак звали га Тоне по кратком али [] се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте чули у погледу њих двоје?

СВЕДОК []: Они су имали једну болесну ћерку која је била психички поремећена мало, она је васпитачица али је нешто била оптерећена психички и она није хтела да напусти село у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад? Кад су они кренули да напуштају? Кад су људи почели да напуштају села?

СВЕДОК []: То је 15, 16. И то је било протеривање из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Протеривање било?

СВЕДОК []: Па дабоме, тад су мене ухапсили, [] убили и након два дана, три, тај човек који је убијен са женом они су отишли до Гњилана, међутим, њима ћерка остала кући и они се врате да узму своју ћерку, ја сам био у затвору тад, нисам ни знао него из приче, и онда су их негде срели поред куће и убили их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред њихове куће су их убили? То сте чули од кога?

СВЕДОК []: Па од људи који су чули ту причу исто као што сам ја чуо од њих. А да су погинули, зна се погинули су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим они људи ту у селу јел?

СВЕДОК []: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта су Вам причали још људи за []?

СВЕДОК []: Па тако су они пошли да узму своју ћерку и погинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су пошли? Аутобусом, колима?

СВЕДОК []: Пешке, да пешке су пошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел видео неко њих тако убијене? Да ли их је неко нашао и сахранио?

СВЕДОК [REDACTED]: Није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нико. А како онда знају да су они убијени ту у селу поред куће или поред пута?

СВЕДОК [REDACTED]: Па на путу до куће су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу до куће?

СВЕДОК [REDACTED]: Тако сам чуо, а поуздани податак немам а да су погинули јесу и њихов син живи доле у Бујановцу чини ми се, он је њихове кости пренео у сандуке где је сахрањен сад тренутно не знам. Кад су пронађени да су сахрањени и пренешени су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли како им се зове тај син?

СВЕДОК [REDACTED]: Син се зове [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где је он био током бомбардовања? Јел он био ту кад сте Ви дошли у село? Знате, кад сте се Ви вратили кад се се разоружали па сте се вратили у село да ли је [REDACTED] био ту? Да ли сте Ви тада видели [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да, ту су били сви комплет село је било ту да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А [REDACTED] а ли је био ту?

СВЕДОК [REDACTED]: За [REDACTED] се не сећам али не знам да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. А када сте се вратили и чули да су они убијени на путу, јел сте затекли ту њихову ћерку ту коју кажете да је била болесна?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам имао шансе да сретнем никог од њих, јер они су доле у Бујановцу негде живе а ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК [REDACTED]: Па тај њен син, од тих преминулих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ја питам сада за ту ћерку која је остала болесна ту, због које су се они и враћали. Да ли сте њу видели у [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам, њу је видела жена тог дана кад су долазили, она није хтела да пође и остала је сама кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то било отприлике? Тада кад сте Ви 15., 16, добро.

СВЕДОК [REDACTED]: 15., 16. да. Једна група је отишла 15. а друга група 16. 4-5 породице које су остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И онда су се они вратили да ли знате ког дана отприлике за ту ћерку.

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте Ви изашли 21. из притвора што кажете и дошли. Да ли сте тада затекли њихову ћерку у селу?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули можда шта је са њом?

СВЕДОК [REDACTED]: Она се касније опоравила, као удала се и тако, има своју породицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била она?

СВЕДОК [REDACTED]: Једна јој сестра знам живи у [REDACTED] а брат где је не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А она?

СВЕДОК [REDACTED]: Ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта сте чули поводом тог сахрањивања [REDACTED] и да ли бисте можда могли да се сетите ко Вам је све то причао?

СВЕДОК [REDACTED]: Па овако, из приче од рођака, пријатеља, сазнао сам да је њихов син отишао доле и пренео је њихова тела највероватније у Бујановцу или Врању, сахранио тамо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте чули то да су они настрадали на путу када су се враћали за своју ћерку?

СВЕДОК [REDACTED]: Па исто од људи, ја званично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете неког имена да се сетите?

СВЕДОК [REDACTED]: Имена, па то је прича међу свима који се знамо. Значи, сретнемо један другог каже еј погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам?

СВЕДОК [REDACTED]: Погинуо [REDACTED] погинула каже [REDACTED] убијени су недалеко од куће, на путу према кући, пошли по ћерку и то је та прича. То је прича свих нас који се знамо из тог села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте то чули тамо у [REDACTED] или када сте дошли у Србију?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, кад смо дошли овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Србију када сте дошли?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте тада у [REDACTED] чули за Гњиланску групу или сте у за Гњиланску групу чули овде у Србији?

СВЕДОК [REDACTED]: Па чуо сам и преко телевизије и штампе касније је то мало било више актуелизирано због ситуације и проблема након наше општине они су били на реду, и више су имали проблема и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК [REDACTED]: Па у Гњилане, они су већ протерани, мало дуже су остали него ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу да ми кажете, овде се код истражног судије донели у фотокопији извештаје лекара.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта се то односи?

СВЕДОК [REDACTED]: О мом здравственом стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то везујете нешто за ово заробљавање?

СВЕДОК [REDACTED]: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми шта је, од чега сте се лечили, да ли сте имали неку повреду?

СВЕДОК [REDACTED]: Па од свега се лечим, психички сам поремећен, тотално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Психички се не осећате добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу да спавам, ја могу да плачем целог дана, не могу да се смирим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не, да ли имате овако, да ли сте имали неке повреде, преломе, модрице и тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Имао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада.

СВЕДОК [REDACTED]: Имао сам ребра оштећена, два ребра поломљена, треће напукло, овако, овај део лица ми је био унакажен начисто, нисам могао да видим на лево око ништа, онда модрице по телу, данас десна нога, не данас, него скоро већ годину дана ме боли, овај део руке, шаке не знам чији је уопште, ту су живци умртвљени од везивања оним канапима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И психичке последице.

СВЕДОК [REDACTED]: И психичке последице да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узнемирености, несанице јел тако, депресије неке. Реците ми да ли сте Ви икада раније говорили о овоме што Вам се догодило пред надлежним органима у држави? Да ли је Ваша изјава некада узета пре него што сте отишли код истражног судије?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја сам изјаве дао овај, службено ако је негде требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте дали негде, ја Вас питам да ли сте негде дали, полиција, тужилаштво, суд.

СВЕДОК [REDACTED]: У полицији су ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали сте у полицији.

СВЕДОК [REDACTED]: Узимали изјаву, дао сам изјаву и овде код Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А када сте у полицији?

СВЕДОК [REDACTED]: Па након доласка са Косова, можда непуних година дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате неки захтев који би поставили за накнаду штете?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја не знам коме да се обратим. Ја сву документацију имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам само да ли Ви имате захтев за накнаду штете?

СВЕДОК [REDACTED]: Лично би тражио, где да тражим и коме да се обратим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ми још реците, да ли има још неко нешто да пита? Не. Да, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да не остане нејасно, колико је било људи у Витини кад сте Ви, кад сте се вратили 12. јуна у Вашем селу колико је било становника отприлике?

СВЕДОК [REDACTED]: Па у мом селу је било око 120 становника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су кренули да напуштају колико је породица отишло, колико становника?

СВЕДОК [REDACTED]: Сви су напустили село. Комплет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Комплет?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, протерани са кућног прага.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте се Ви вратили 21. колико сте ту затекли?

СВЕДОК [REDACTED]: Сви су били комплет. Цело село је било ту, нико није, након доласка КФОР-а они су протерани од стране ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас тужилац 21. када сте изашли из притвора.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, па сви су били у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су још увек били у селу?

СВЕДОК [REDACTED]: Тако је, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда није јасно ово 15.-16. јел се неко иселио?

СВЕДОК [REDACTED]: Није, тада су протерани, тог дана је цело село напустило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па онда.

СВЕДОК [REDACTED]: И ко је где могао да се снађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и онда шта је било 16?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 16. шта је било? Разумете.

СВЕДОК [REDACTED]: Једна група је 15. друга група, 4 куће су остале 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 21. шта је било 21? Јел био неко у селу или није?

СВЕДОК [REDACTED]: Није госпођо, 21. сам ја пуштен из затвора. То сте питали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам мислио кад сам дошао са ратишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад сте Ви дошли из затвора.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, кад сам дошао нисам ја ни видео више кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам била жена ту?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Сви су отишли?

СВЕДОК [REDACTED]: Сви су у Бујановцу били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита тужилац.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да, извини, ја нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су прешли у Бујановац.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е и сад је питање следеће, па како је неко могао да види [REDACTED] кад никог није било у селу разумете?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да, ја кажем из приче, ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то, то Вас питам. Имате ли неко, јел то претпостављате или сте сигурни? Овде је важно да кажете само што сте сигурни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је испричао причу коју је чуо. Он је испричао причу. Каква примедба?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ово је унакрсно судија. Па ја сам тако разумео. Јер значи овде је важно да кажете само оно што сте сигурни, да ли Ви са сигурношћу можете да нам кажете како су страдали [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Они су страдали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не морате само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте тужиоче, он сад одговара Ви вичете не. Изволте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Важно је само оно што сте сигурни, оно што нисте сигурни немојте да нам кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, чекајте да

Констатујем да када тужилац пита сведока и наводи му да мора да каже истину и оно што је тачно и ставља му примедбе, председник већа га опомиње да је сведок већ о томе причао и да евентуално може да стави примедбу, а не да пита сведока како неко онда може да зна како су страдали [REDACTED]. Тужилац наводи да се ради о унакрсном испитивању. Затим, тужилац пита сведока да ли Ви са сигурношћу можете да нам кажете како су страдали [REDACTED]. Па када сведок почне да одговара, онако како је то евидентирано аудио записом, тужилац прекида и виче „не“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Завршите реченицу па ће тужилац да Вас пита.

СВЕДОК [REDACTED]: Ми се нисмо споразумели, нисмо схватили након мог повратка из заробљеништва ја у село нисам отишао, о њиховој погибији сам чуо касније а они су у то време значи након мог хапшења протеривања Срба 15, 16. јуна они су дан-два после тога пошли по своју ћерку и путем до куће погинули. Ја толико сам чуо приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули од људи.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте отишли после затвора?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја? Ја сам дошао у Бујановцу био два дана, у болници био у Врању један дан два, онда за Смедерево се пребацио до Јагодине, из Јагодине у Смедерево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте опет били у болници у Јагодини и Смедереву?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим? Не, био сам у Смедереву 21 дан на терапији. Нисам могао ни пола да стојим на ногама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам, судија овај. Бесмислено је то ако сте ми дозволили да постављам унакрсна питања онда не можете Ви да постављате питања у сред мојих питања и онда је свако моје даље постављање питања бесмислено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не постављам питања, ја констатујем у записник. Добро. Додатно испитивање, унакрсно испитивање, основно испитивање, шта господине Крстићу?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Основно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете основно испитивање, то нисте ни предложили. Шта имате додатно да питате?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па рекао је сведок да је годину дана након доласка са Косова дао неку изјаву полицији, ја питам где, пред којом полицијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао годину дана.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Годину дана сте рекли?

СВЕДОК [REDACTED]: Те године кад сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те године кад сте дошли?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А кад је дошао са Косова и где је дао у којој полицији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је кад је дошао.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није рекао којој полицији је дао, где у Врању, Бујановцу, у Београду, где?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам изјаву дао у СУП у Смедереву.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Где у Смедереву? Је л' прављена белешка тада?

СВЕДОК [REDACTED]: Прављена службена белешка у безбеност о мом хапшењу и податак имам овде о хапшењу мом из СУП то је проверено, даље која је процедура ишла то је њихов.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли су Вас тада питали за погибију Стојанчета и Зорице и шта сте Ви тада рекли?

СВЕДОК [REDACTED]: Не сећам се да су ме питали и они су питали мене кад сам заробљен, због чега заробљен, колико сам био, како сам прошао тамо, да ли сам малтретиран, које одштете имам, у том смислу, тако да њима [REDACTED] није интересовало.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А је л' су Вас питали за неки случај у селу или негде да имате сазнања?

СВЕДОК [REDACTED]: Па жртва у то време, тог дана је један полицајац погинуо, а након три, четири дана колико [REDACTED] са женом је, супругом погинуо ако су питали то, а друго нисам имао шта да кажем ако су питали. Ја сад не могу да се сетим пре 10 година да су ме питали за [REDACTED] и неког другог да ли је погинуо.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је л' су ти полицајци били у униформи или у цивилу што су Вас питали.

СВЕДОК [REDACTED]: Полицајци?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, у Смедереву.

СВЕДОК [REDACTED]: Они су дошли на разговор, ја сам отишао у СУП у канцеларију дао изјаву као код вас у суду овде.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питао сам Вас је л' су у униформи или у цивилу, а не где сте били?

СВЕДОК [REDACTED]: Били су господине и у цивилу и у униформи.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако реците.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само ово око КФОР ако је разјашњено, онда ја да не питам. Рекао је да кад се вратио да је дошао онда КФОР, а који КФОР да ли може да каже, припадници КФОР али које државе може то, ако не може?

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу да се сетим, не да не могу да се сетим, то нисам могао да сазнам, ја сам успут срео њих преко 30 борна кола, Албанци их дочекају цвећем, соковима и тако на улазу у Пожарању у селу. Ја сам тад прошао поред њих ту.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А је л' сте препознали ознаке неке, амблеме, нешто које државе?

СВЕДОК [REDACTED]: Па КФОР, зна се које КФОР носи шта имам да препознајем који амблем носи на сакоу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па добро старешина сте.

СВЕДОК [REDACTED]: Па јесам старешина, ја сам у колима био, него да припадници КФОР.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадници КФОР су међународне снаге, шта то има везе.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Важно је нама припадници који али имамо овде у предмету више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати, то су за човека међународне снаге.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, је л' смо рашчистили ми да је после кад је дошао са Косова да можемо да предложимо да се здружи та службена белешка. Овде се радило годинама а ми у предмету немамо ништа, да тражимо ту белешку што је господин дао у својству оштећеног у смедеревској полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кривичну пријаву?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је. Не, не, ту белешку што су радили ови полицајци у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кривична пријава, односно службена белешка.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Службена белешка да би знали рок за који, само зато питам да предложимо, али не знамо за које време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да читам службену белешку као доказ, је ли, предложите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја ћу да предложим, али за које време, значи које године је дао ту белешку отприлике да видимо рок, није дао белешку пре 3 дана. Разумео сам годину дана након доласка са Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој години?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је и где, у Смедереву знамо, али за коју годину ако може да каже, ништа више, а ми ћемо предложити, можда је белешка, можда је кривична пријава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу што више причате то Вас мање разумемо. Да ли знате у ком месецу и у којој години сте били у СУП у Смедерево?

СВЕДОК [REDACTED]: Видите, ту изјаву сам ја дао након доласка, можда је прошло месец, два, значи у току те године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, били сте у болници и тако па нисте могли одмах вероватно, значи те године 1999. мислите?

СВЕДОК [REDACTED]: У току те године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања за овог сведока? Да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја једино где могу да се обратим за моју помоћ, кога могу да тужим и ко може да сноси одговорност за моје малтретирање, хапшење и остало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево бар смо за почетак на одговарајући законом предвиђен начин тако да то даље може да се користи, евидентирали оно што Вам се догодило. То је за сада, овде сте поставили захтев за накнаду штете и реците ми још колико су Ваши трошкови? Мени овде стоји да сте дошли аутобусом и да сте дошли наравно од аутобуса до суда и тако даље, па је то укупно 1.400 динара?

СВЕДОК [REDACTED]: Тако, 1.500 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико износе трошкови Ваше исхране данас?

СВЕДОК [REDACTED]: Па оброк, шта ја знам колико кошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да ми Ви кажете?

СВЕДОК [REDACTED]: Ваљда 300 динара кошта један оброк, 200, 300 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове тражи на име доласка до суда повратну аутобуску карту 560 динара, 80 динара до станице, 60 динара до суда и исто толико за натраг, као и трошкове исхране 200-300 динара или по одмери суда, па му суд ДОСУЂУЈЕ 2.000,00 динара на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете подићи овде у Служби за помоћ и подршку сведоцима, тај новац на руке. Ето то је то, сада можете да идете.

СВЕДОК [REDACTED]: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Позваћемо сада сведока [REDACTED].

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Добар дан. Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, ништа не смете да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли то разумете?

СВЕДОК [REDACTED]: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваши подаци као код истражног судије од 21.02.2011. године?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и само да видимо да ли сте положили заклетву. Нисте. Још молим Вас да прочитате заклетву наглас ту испред Вас.

СВЕДОК [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Упозорен, опоменут, са подацима који су исти као и 21.02.2011. године након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте код истражног судије о томе шта Вам се догодило у Гњилану 1999. године, да ли остајете код тог исказа?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вас је предложила одбрана, па ћемо онда пустити да Вас прво они испитају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Недићу, изволите. Можете да седите ако хоћете.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Господине [REDACTED], Ви сте према Вашем исказу из истраге негде око 01. јула напустили Гњилане, је ли то тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Па отприлике да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само спустите микрофон, онда можете да седите.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Хоћете нам рећи пре тога што сте напустили, пре него што је потписан Кумановски споразум и повукла се војска и полиција Ви сте редовно радили свој посао у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам радио сам.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Хоћете да нам мало само детаљније описати догађај који су Вам се догодили после тога кад сте кренули, кад сте напуштали Гњилане?

СВЕДОК [REDACTED]: Како мислите кад сам?

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Ко Вас је пресрео, где Вас је пресрео и тако даље?

СВЕДОК [REDACTED]: Мислите на напуштање територије Косова или напуштање града Гњилана?

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Напуштање Косова, да.

СВЕДОК [REDACTED]: Када сам напуштао Косово из села [REDACTED] сам кренуо до Гњилана својим аутом у друштву своје супруге, брата и снаје. На изласку из, односно на уласку у Гњилане из села Кусца где сам боравио зауставили су нас војници америчког КФОР и након прегледа и претреса пустили нас у град. Ја сам колима кренуо до своје куће која се налазила у улици Капетана Николића број 4, то је на изласку према Приштини. Током кретања кроз град видео сам велики број људи у црном обучених у униформама УЧК и испред просторија Дома ЈНА бившег видео сам мени познато лице из Гњилана извесни [REDACTED] син златара из Гњилана који је седео, односно стајао на улазу и који ме је угледао, који ме је видео да сам пролазио колима. Кад сам дошао до своје куће, односно испред куће комшија један Србин је почео да виче на мене да се вратим да не смем да уђем тамо, да има припадника УЧК, јер иначе моја кућа се налази на граници дела где живе Срби према насељу Гавран где живи двадесетак где је живело 20.000 Албанаца и када сам дошао до куће комшија је

почео да виче на мене, ја сам покушао да отворим врата, међутим, видео сам да ограде мог дворишта прескачу људи у униформама и из правца Гаврана и онда сам ушао у ауто возећи у рикверц, дошао до главног пута Стојадина Трајића и прешао на супротну страну улице, односно код извесног [REDACTED] пријатеља мог у његовој улици у кући. Одатле сам позвао свог пријатеља Албанца чије име не бих да помињем, који је дошао по мене колима и ја сам са њим, односно у његовом ауту у гепеку изашао, супруга је седела на задњем седишту, изашао до села Шилова. Ту сам сачекао брата који је тек за 2, 2 и по сата након тога дошао из града мојим колима. Када се формирала колона испред цркве и онда смо одатле сви заједно кренули пут Србије, односно ужег дела Србије. У селу Добрчане била је велика фреквенција људи Албанаца из тог села и на том делу, на уласку у село Добрчане била је опет, били су припадници КФОР са њиховим барикадама. На крају су нас успоравали, људи са стране су ударили по колима, кога су стигли извлачили из аута, малтретирали их. Ја сам имао ту срећу да мене нису зауставили, изашао сам до Бујановца, односно на улазу у Бујановцу зауставила нас је полиција Републике Србије, легитимисала и дозволила даљи наставак пута.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Хоћете ми рећи, имајући у виду ако сам добро разумео, Ви сте рођени у Гњилану, цео живот сте и радни век осим одређених кратких периода провели у Гњилану, имајући у виду посао и службу којом сте се бавили пре рата, претпостављам да сте долазили са разноразним структурама и грађанима Гњилана у контакт. Да ли сте неког за време ових Ваших свих догађања који су Вам се десили препознали?

СВЕДОК [REDACTED]: Како мислите да ли сам препознао?

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Да ли сте препознали неко од тих лица те групе што сте видели на улици што су заустављали или то да ли сте неког препознали од лица албанске националности?

СВЕДОК [REDACTED]: У селу Добрчане.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: И пре и пре од самог изласка из Гњилана да ли сте неког препознали?

СВЕДОК СРЂАН ЂОРЂЕВИЋ: Па препознао сам.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Осим сина Рамадана, сина златара?

СВЕДОК [REDACTED]: По лику, по фаци ја сам долазио у додир са многим људима, јер је природа посла била моја таква, али по именице могу да кажем да је рецимо кад су ме хапсили у фирми „16. новембар,, кад су ме привођили на саслушање препознао сам лица [REDACTED] који је родом из Прешева, а који је ожењен једном женом из Гњилана који је био у униформи УЧК са оним јелеком са саржерима и са аутоматом који је покушао том приликом да ме ликвидира. Међутим, командант који је био ту, који је себе називао [REDACTED] кога ја исто знам из виђења, мислим да је чак био и припадник некадашње полиције, је то спречио и није дозволио тај чин, а моја супруга је све време била у колима.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Је ли тај командант [REDACTED] био из Гњилана или из другог краја?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја мислим да је родом из суседног села, али је живео у Ђиљану, нисам тотално сигуран у то.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Хоћете ми сада рећи Вама је том приликом показиван фото-албум, Ви сте гледали тај фото-албум па прво бих Вас питао да ли остајете при тим својим изјавама, односно при том делу своје изјаве коју сте тада дали?

СВЕДОК [REDACTED]: Па да Вам кажем не могу сада да кажем са сигурношћу ништа о томе јер то је било прошле године а те слике које Ви поседујете су старе сигурно десетак година и више, тако да питање колико ја могу на основу тих фотографија.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Ја само питам да ли Ви остајете при делу изјаве коју сте тад дали код истражног судије приликом тог препознавања?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не могу са сигурношћу да тврдим да је.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Могу ли онда овако да пробам да Вас подсетим? Тамо сте рекли да сте приметили неко лице за које мислите да се презива [REDACTED], да ли Вам то нешто значи?

СВЕДОК [REDACTED]: Па значи ми, али нисам сигуран сада да могу.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Хоћете нам мало појаснити које лице за које Ви претпостављате, односно за које Ви знате да се зове [REDACTED] ко је тај човек, где сте га видели, шта је радио? Ако судија дозволите ја могу део из исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да прочитате?

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Или Ви, како хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте, изволите.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Значи, Ви кажете овако: „Овај ми је познат број“ тај и тај и страна та и та, „Истражни судија: Добро, да ли знате како се зове?“. Ви одговарате: „Мислим да му је презиме [REDACTED] али нисам сигуран“. Истражни судија Вас пита: „Јесте ли га видели тог дана или оног дана када сте напустили Косово, Ви кажете: „Мислим кад сам напуштао да сам га видео тад када су код мене кући били, али онако издалека, а сад да ли је он стварно не могу сто посто да тврдим“. Да ли се сећате сад мало?

СВЕДОК [REDACTED]: Исто то могу и сада да кажем ја не могу сто посто да тврдим да је то тако.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Хоћете да кажете да сте видели у даљини ако сам ја добро разумео Ви ме нормално исправите зато Вас и питам, неко лице са наоружањем у униформи или већ шта је било, али није важно за које Ви мислите да се зове [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу да тврдим да је то лице које сам ја видео то лице.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Значи да се то лице зове [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, мени је, ја сам колико се ја сећам, ја сам рекао да ми личи на лице али да ли је он ја то не могу да тврдим, као што не могу да тврдим и да је то лице на тој слици баш тај, нисам сигуран.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Знате зашто Вас ја то питам, јер овде у исказу, зато сам ја малопре и питао моје претходно питање је било да ли Ви остајете при оном делу исказа што сте рекли, Ви кажете: „Мислим да му је презиме [REDACTED]“. Ја Вас још једном питам ко је [REDACTED]? Претпостављам да знате неког [REDACTED] ако мислите

да је то то лице, ко је [REDACTED] Уопште шта је човек тај, одакле Вам је, како га знате то је моје питање?

СВЕДОК [REDACTED]: Како га знам? Па има, ја сам имао у комшилуку људе који су били.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Па то, је л' из Гњилана, је л' из комшилука, шта знате о њему?

СВЕДОК [REDACTED]: По мом неком сећању требало би да је из Гњилана или околине, лице које се презива [REDACTED] а које је наликовало на то лице, друго не могу ништа да кажем.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Добро, добро, али тај [REDACTED], је ли тај човек из Вашег комшилука, окружења, је ли то?

СВЕДОК [REDACTED]: Из града.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Из града сте га овако виђали? Значи, Ви не можете са сигурношћу да тврдите ни да је то лице ни да није то друго лице? Хоћете ми још мало описати тај догађај, односно то што сте рекли да сте га видели далеко како стоји од куће шта то значи? Лица су дошла код Вас у кућу, а шта Ви сте видели неког ван куће, поред куће? Како је то, нисам најбоље разумео?

СВЕДОК [REDACTED]: Мој боравак у близини моје куће може да се мери са пар минута, значи када сам ја стигао од момента кад је комшија почео да виче на мене, да бежим одатле и тих тридесетак секунди, минут кад сам ја видео да људи скачу у дворишту моје куће, да трче из правца Гаврана у том смислу могу да кажем да ми је лично на ту особу.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Значи овако, још само једну ствар. Ви сте рекли у Вашем исказу: „Тачан датум када сам напустио Гњилане не могу да се сетим, али после повлачења војске, после повлачења полиције 15 дана“. Да ли то значи да сте 15 дана после Кумановског споразума и повлачења остали у Гњилану?

СВЕДОК [REDACTED]: Не у Гњилану, у [REDACTED].

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Били сте тамо? Значи, нисте били у Гњилану у то време?

СВЕДОК [REDACTED]: Не у Гњилану, али сам се вратио након тога у Гњилане пре него што сам кренуо за.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: У оквиру тих 15 дана?

СВЕДОК [REDACTED]: Задњи дан.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Задњи дан сте се вратили? У реду. Да ли сте имали сазнања пре кад сте се вратили пре него што сте кренули ко је држао власт у Гњилану – КФОР, било ко?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то је било безвлашће, нико није држао власт у Гњилану, то је било општи хаос.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Је л' ушао КФОР?

СВЕДОК [REDACTED]: Ушао је КФОР, они су делимично покушавали да успоставе ред, људи у униформама су малтретирали људе, рецимо на самом изласку из Гњилана, баш у тој фирми „16. новембар“ у предузећу су све време били припадници у униформама УЧК и људе који су одлазили до села и излазили из села, малтретирали, тукли, приводили, саслушавали и људи који су долазили из града након тога са видним повредама на себи долазили су у село где сам ја био и преносили су ситуацију и дешавања која су се дешавала у граду.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Ако сам Вас добро разумео, значи то је период безвлашћа у коме ни структуре албанске националности нису имали организовану шему управљања и руковођења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја то нисам рекао.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није питање, Ви обављате основно испитивање.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Извињавам се судија. Да ли су тада постојале организоване структуре, албанске структуре које су извршиле власт по Вашем сазнању?

СВЕДОК [REDACTED]: Па по мом сазнању ја мислим да су постојале, јер је систематски рађено зато што је рецимо у Дому ЈНА постојала је њихова организација полиције, односно војне полиције, такозвана која је била у униформама која је и у тим просторијама приводила људе горе у Дому ученика у близини Гаврана и тамо су приводили лица на саслушање тако да нико, чак по мојим неким сазнањима тај командант [REDACTED] је доживео нелагодности, односно саслушање у том Дому горе од стране албанских власти, јер је дозволио да један припадник полиције, односно МУП напусти Косово, а и такође лице које је мене извело са Косова и он је доживео разне врсте малтретирања због тога што је учествовао, односно помогао ми да напустим.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: По Вашем сазнању чиме је руководио командант [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: Да Вам кажем, то је био први дан, да тако кажем, доласка КФОР у Гњилане колико се ја сећам и он је у том тренутку у тој фирми где сам ја привођен, значи било је сигурно више од двадесетак људи у црним униформама, наоружаних аутоматима и за све време док сам ја ту боравио из правца улице 7. јули из тог албанског насеља су долазили и даље припадници у црним униформама. Значи, ту је било барем педесетак људи у том тренутку.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Да ли су људи били под његовом командом по Вама“?

СВЕДОК [REDACTED]: По мени да, јер нико од њих није могао ништа да уради без његовог знања, чак и овај који је покушао да ме ликвидира он му је забранио то и рекао да мора да ме пусти.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Кажете да су били у униформама, какве су то биле јединице по Вашем сазнању?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то су биле црне униформе, већина њих је имала шаржере, оне прслукe са шаржерима, аутоматско оружје осим двојице или тројице који су стајали на улици и који су били у неким униформама, сиво-маслинасте боје али маскирне да на неки начин завајају људе који се крећу из правца града Србе, јер кад би ја видео црне униформе ја сигурно не бих стао ту или би се вратио у рикверц или би кренуо у другу страну, али су они стајали на улици њих тројица у тим сиво-маслиначким униформама и заустављали људе и зато су људи стајали. Кад станете колима онда натрче ови остали са аутоматима и тад Вас ухапсе.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ово име само док се други адвокати припреме, [REDACTED] "или је то неко други?"

СВЕДОК [REDACTED]: Врло могуће да буде [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED], је ли? Да ли га има у оном фото-албуму?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У фото-албуму да ли сте га видели?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите остали браниоци. Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте и раније у својој изјави и сада на питање мог цењеног колеге споменули 01. јули. За шта везујете тај датум, за који догађај?

СВЕДОК [REDACTED]: Не везујем ја тај датум за неки догађај него кажем да сам остао отприлике петнаестак дана након уласка у Гњилане. Ја не могу тачно да кажем.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али сте споменули 01. јули, да ли је то важан неки догађај се одиграо, хапшени сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остао до тада на Косову.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, ја сам до тада остао на Косову у селу [REDACTED]

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи, 01. јула сте изашли са Косова?

СВЕДОК [REDACTED]: 01. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, обављате основно испитивање, значи не тако човека.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Споменули сте, можда сте раније дали тамо, немамо ту ону изјаву у неколико наврата посао да сте радили и тако, који посао сте Ви то радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је дао личне податке.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Везани су и догађаји за посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то сам одбила. Ово је основно испитивање, то не може, мора значи да се упозна са оним исказом па онда да одбрана предложи зашто зове човека. Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је л' везано за униформу, за обављање јавних послова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аман, одбила сам, све то сам Вам одбила јер Вам пише. Значи, морали сте да прочитате исказ да се спремите, а не да нас овде убијате истим питањима.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја бих волео да некад одбијете и питање иако је унакрсно и тужиоцу, не само браниоцу, али добро широко је поље тужиочево, ми не можемо да газимо тим пољима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не док не дођемо до другостепеног суда, али тад богами газимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите овако.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Командант [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је сада, значи сада последњи пут имате опомену, имате новчану казну и сада господо, значи немојте да прекидамо суђење

господине Крстићу јер неће остати бранилац за Ваше клијенте јер ћу да Вас удаљим. Сада ћемо да констатујемо записнички,

Констатује се да потпуно непристојно усред испитивања и то основног сведока [REDACTED], извините што нисам упамтила, адвокат Здравко Крстић ставља примедбе, држи говоре иако је претходно од стране председника већа опоменут да је морао да се упозна са исказом сведока који је одбрана предложила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли сада да питате нешто господине Крстићу?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Имам судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Моји браћеници да би равноправно учествовали, дали примедбе, постављали питања, а није им достављен до сада достављена изјава у преводу овог сведока мора да знају чиме се он бавио у време док је био у Гњилану. Зато сам то питао, не због мене и ја нисам судија овде ни због Вас ни због мене, него због мојих браћеника и све што је поступком дозвољено ја ћу да питам. Све примедбе ћу дати како год Ви то желели или не, дакле то је моје право. Ја се тиме бавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сад наставите с питањима.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Постављам питање, дакле, због мојих браћеника чиме се бавио тамо? Ви нећете то да дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то одбила.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим даље. Може ли сведок да опише тог команданта [REDACTED] како је изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК [REDACTED]: Командант [REDACTED] зато га и зову [REDACTED] имао је бркове, био је црн, у то време био је стар отприлике четрдесетак година, између 35 и 40 година, моје висине, јаче грађе, можда мало јаче од мене, јако изражених обрва, црн, не знам друго шта да Вам кажем.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако бих Вам, сада не знам, хипотетично постављам питање, не знам да ли му је показиван албум, ако јесте нећу да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате господине Крстићу, како не знате господине Крстићу да ли је сведоку показан албум, знате ја, ако Ви причате толико о правима својих клијената, ја онда морам да кажем да ја исто старајући се о њиховим правима, морам да кажем да адвокати морају да прочитају, а да је адвокат Крстић, да видим да ли је био ту.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у сваком случају ови искази господо окривљени сада ћете ми ви рећи ако има потребе, ја ћу овога сведока сада да вам прочитам од А до Ш јер ви заиста то нисте добили у преводу. Тај човек је саслушан 21. фебруара 2011. године, због чега то није преведено ја не знам, значи ја сам дала да се преведе онда када сам ја добила спис, још увек нисте добили превод, заиста

преводиоци исказ овога сведока нису превели, али је ово на српском и браниоци су свакако или могли да присуствују овом сведоку или да касније прочитају, за њих нема сметњи, они се не служе албанским језиком. Значи ако ви нисте у стању да пратите, ми ћемо одложити, ми нећемо звати овога сведока, ми ћемо сачекати превод или ћу ја да вам прочитам гласно исказ овог сведока, али иначе оно што се тиче адвоката управо старајући се о правима окривљених, управо онако као што смо причали од почетка и за окривљеног Самета, значи ви морате да прочитате, то је то што овде нема сметњи да читање, то је на српском језику који је овде у употреби у суду и јесте господине Крстићу препознао је показао многе људе. Седите сада. Дакле, окривљени кажите овако.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, свечано изјављујем да ниједно питање нећу више поставити до краја суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

На примедбу браниоца адв. Здравка Крстића да он због својих клијената који нису добили превод поставља питања, па је једно од тих питања да ли сведок ради, где ради, председник већа констатује да заиста није стигао превод исказа овога сведока на албански језик иако је дат налог да се то преведе и да ниједан исказ није преведен док су обављане истражне радње. Такође упознаје окривљене да је могуће да им се непосредно пре него што се сведок саслуша прочита транскрипт са исказом сведока и упућује браниоца Крстића да је он свакако могао претходно пошто су искази на српском да се са исказом сведока упозна и да види да ли је сведок некога, разгледао фото албум и некога на том фотоалбуму препознао.

За овим председник већа пита окривљене да ли су у стању да прате исказ сведока без обзира на то што нису добили исказ преведен на албански језик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо?

Потврђују климањем главе сви окривљени из посебног дела суднице, осим Садике Селимона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви Селимоне?

Селимон потврђује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од вас вршио увид господо у ово на српском језику јер видим да неки читају и мени пишу на српском, је ли неко гледао ове исказе што је саслушавао истражни судија у форми истражних радњи? Не, нико није гледао. Да ли има потребе молим вас да читамо исказ овога сведока сада? Не. Добро.

И сада председник већа констатује да су окривљени из посебног дела суднице одмахивањем главе потврдили да нема потребе да се исказ овога

сведока чита пре него што се он саслуша, да су у стању да га прете и да нико претходно није разгледао списе који су на српском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови су препознавали, то ћу ја да вас питам ако други нико од бранилаца нема, препознавали сте фото албум, па сте рекли овога [REDACTED] нема у фото албуму тог команданта Брке, да ли га Ви знате од раније?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија не чујемо сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон, микрофон упалите. Значи тог команданта [REDACTED] од када знате на пример?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја га знам из периода за време рата, јер ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из периода бомбардовања?

СВЕДОК [REDACTED]: Бомбардовања, он је све време био у Гњилану, и вероватно је радио у илегали или како већ, то не могу да претпостављам. И у вези са мојим послом једном приликом је дошао са својом супругом да ја неку услугу учиним њему, неку ситну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте били ДБ је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, БИА?

СВЕДОК [REDACTED]: Тада сам био руководиоц за путне исправе и странце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За путне исправе и странце?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: У том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција значи.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада ми кажите овако, рекли сте још једно име, [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED] родом из Прешева, живео у Гњилану, то је тај што се оженио са женом?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, са медицинском сестром из Гњилана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и рекли сте још једно име, [REDACTED] од оца [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, [REDACTED], да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај златар на почетку приче.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, од оца [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И онда сте овде када сте разледали фото албум рекли овај ми је познат, овај ми је познат, овај ми је познат, за једнога сте знали надимак, да ли неког од њих везујете за догађај који се вама догодио или их везујете онако за то што сте радили?

СВЕДОК [REDACTED]: Па више из сећања, више из сећања него да могу да их вежем за догађај који се десио мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, сада тужилац, изволите. Нема тужилац питања. Да ли неко има питања? Господине Крстићу изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала ево колико траје моја заклетва, али нисам ја такав у суштини. Дакле, Ви сте ме просто натерали да питам ово, да ли познајете с обзиром да сте обављали посао који сте обављали, да ли познајете господина [REDACTED] који је обављао исти посао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је господин [REDACTED] сада?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја питам да ли познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је [REDACTED] радио у одељењу за путне исправе пограничне послове и странце, је ли?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није важно где је радио, питам само за господина [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете исте послове.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У цивилу, што је и господин радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком граду?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тај што зна албански одлично, тај који је правио конструкцију целог предмета, ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када у које време је радио?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У време када је господин радио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познајете неког [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Не познајем у Гњилану није радио такав сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није радио [REDACTED] у Гњилану. Добро, господине.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли би га препознали ако би довели господина [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: А одакле знам [REDACTED] има на.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, да ли би?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја не знам на ког [REDACTED] мислите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па заједно сте радили.

СВЕДОК [REDACTED]: Са мнош није радио сигурно никада у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Миловићу?

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Сведок је поменуо команданта [REDACTED], да ли му је можда познат евентуално командант под надимком Фаза?

СВЕДОК [REDACTED]: Како?

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Фаза?

СВЕДОК [REDACTED]: Не. Не.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А имена Хајдари Фазлија, Алија Реџеп, Шаћир Шаћири?

СВЕДОК [REDACTED]: То Шаћир Шаћири ми је познато, чисто сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дан данас?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ова друга имена?

СВЕДОК [REDACTED]: Па шта да вам кажем не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам Шаћир Шаћири познат из тог бомбардовања или после, је ли га везујете за догађај у Гњилану или сада за садашње доба?

СВЕДОК [REDACTED]: Па више од коментара након бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За садашње доба?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ја питам за садашње доба, даћемо Вам један папир са именом, немојте говорити то име, него ми само реците да ли тог човека познајете?

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према нашим информацијама оно што је он нама рекао, он би требао да је радио у Гњилану са вама не баш у том одељењу, али?

СВЕДОК [REDACTED]: Знате како гњилански СУП је бројао хиљаду радника, ја не могу да се сетим само на основу имена и презимена, прошло је толико година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви још нешто да кажете, ако нема више питања. Ваши трошкови су за гориво и за путарину је ли тако од Ниша до Београда и назад?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то 5.310,00 за гориво и 730 пута два за путарину и реците ми колики су Ваши трошкови исхране?

СВЕДОК [REDACTED]: Ништа само гориво и путарина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За исхрану ништа не тражите?

СВЕДОК [REDACTED]: Ништа јер сам код сестре ту тако да ми не треба ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи 5.310,00 динара за гориво и 730 динара два пута за путарину, па му суд досуђује 6.770,00 динара што ће се сведоку исплатити на руке у Служби за помоћ и подршку сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама хвала што сте дошли. Сада ће Вас отпратити судска стража овде у Службу за помоћ и подршку где ћете да узмете новац. Ми ћемо да позовемо [REDACTED] молим вас, не, не кажем њима, [REDACTED].

Да констатујемо само да, узмите овај папир, да је сведоку данас и сведоку јуче када је констатовано да му се предаје папир са именом, предат папир на коме се налази име сведока Б1.

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. [REDACTED], позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је крвично дело, нисте дужни да одговарате на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да ли разумете?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дали сте податке истражном судији 09. фебруара 2011. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких измена?

СВЕДОК [REDACTED]: Нема, то је што сам тада давао, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас да прочитате текст заклетве ту је испред Вас, заклињем се, ту је да прочитате наглас.

СВЕДОК [REDACTED]: Заклињем се да ћу о свему говорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК [REDACTED]: Што пред судом питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК [REDACTED]: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК [REDACTED]: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК [REDACTED]: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уствари да почнемо, заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то је то.

Упозорен, опоменут, са подацима као од 09.02.2011. године, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно пре него што Вас било шта питам, питаћу окривљене, господо чули сте и сами да је 09.02.2011. године овај сведок био у форми истражних радњи саслушан код истражног судије, нисте добили превод, нисте гледали ове списе који су на српском језику, има ли сметњи да саслушавамо овога сведока? Не. Добро.

Окривљени наводе да нису добили превод транскрипта са исказом овога сведока, али да нема сметњи да овај сведок сада буде саслушан. Уколико буде било потребе да будете добили превод позваћемо овога сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете код онога што сте рекли код истражног судије, код тог исказа?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, Ви сте живели само да видим где, у [REDACTED], колико је то далеко од Гњилана?

СВЕДОК [REDACTED]: Па неких 18 километара, 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се Вама нешто догодило после бомбардовања или током бомбардовања?

СВЕДОК [REDACTED]: Па био сам ја киндапован то је било 19. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам кренуо код сестре у [REDACTED], то је неких пет, шест километара и од [REDACTED] на 2 и по километра ту су изашли њих колико су били, 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10?

СВЕДОК [REDACTED]: 10 њих шта ја знам, а до тада није био киднапован нико, ја сам наишао са још једним пријатељем у колима што смо били заједно, ја сам кренуо код сестре и ту су изашли, и зауставили ту, ја сам стао, они су легитимисали и после су одвели ме у село Љубижде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте дуго били затворени тако заробљени?

СВЕДОК [REDACTED]: Па од 12 сати у подне до шест, пола седам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли бисте некога могли да препознате?

СВЕДОК [REDACTED]: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам, зато што Вас је истражни судија Вам је дао два албума и Ви сте то прегледали и рекли сте да никога нисте препознали?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам тада, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Да ли знате неког по имену из тог доба, да ли сте некога тада препознали, када Вам се то десило разумете?

СВЕДОК [REDACTED]: Препознао сам једног што у школи што је ишао са мном, али то је још оно било пре рата и то, али није ми он ништа, нити шта ја знам ни тукао ни оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли њега има у овом фото албуму?

СВЕДОК [REDACTED]: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате како се он зове?

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, предложила је одбрана да Вас позовемо, изволите.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Господине [REDACTED] пошто сте описали догађај који Вам се десио, је ли можете нам рећи да ли су та лица била униформисана што су Вас срела на путу и зауставила, киднаповала?

СВЕДОК [REDACTED]: Па јесу.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Сва?

СВЕДОК [REDACTED]: Па нису баш сва, можда њих три, четири тако, а у цивилу исто имали су и пушака.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Добро, кажите ми Ви сте навели да је Ваше занимање возач, јесте Ви пре рата док сте били у околини Гњилана били возач?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте, био сам аутопревозник.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Приватни?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Кажите ми јесте одлазили у Гњилане? Да ли Вас је природа посла терала да идете у Гњилане?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам живео у [REDACTED], у [REDACTED], па.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Добро, добро.

СВЕДОК [REDACTED]: А у Гњилану ишао сам оно за време рата нисам ишао мислим у Гњилане.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Добро, Ви сте после колико дана после потписивања споразума и напуштања војске и полиције ако се сећате нормално, напустили Гњилане?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам напустио [REDACTED].

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: [REDACTED], пардон.

СВЕДОК [REDACTED]: Овај, био сам 19. јуна киднапован а 19. јула сам напустио, након месец дана.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: После киднаповања вратили сте се опет [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Па касније сам ишао оно пар дана у [REDACTED] и опет сам долазио у Србију и тако.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Значи тај период сте провели мало тамо, мало на Косову, мало у Србији је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Хоћете ми рећи да ли знате, односно по Вашим сазнањима добро, да ли знате ко је тада вршио власт на тој територији где сте, када сте одлазили у [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Па шта ја знам, мислим.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Да ли су КФОР или структуре албанске националности?

СВЕДОК [REDACTED]: Шта да кажем и КФОР је вршио неке задатке, али ово ја после нисам излазио нигде то када је оно било и након месец дана отишао сам и после нисам био две године доле.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Добро, али ја Вас питам казали сте да сте у тај период 19. јуни – 19. јули ако сам добро разумео, одлазили доле на Косово у родно село, је ли тако, јесам добро разумео?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, 19. јуна када су ме киднаповали до 19. јула нисам изашао из села нигде.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Добро, ајмо сада то, ко је тамо вршио власт?

СВЕДОК [REDACTED]: Па шта ја знам ко је, мислим дешавало се свашта, мислим оно сада.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Је ли постојала нека власт у селу?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја мислим да није, у моје село није то све, све је то било ишао, радио шта је ко хтео, мислим свашта се ту дешавало.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Шта сте рекли, свашта се дешавало, на шта мислите?

СВЕДОК [REDACTED]: Па мислим шта ја знам и киднаповања и оно и пуцњаве и тако то.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Јесте Ви то нешто чули или видели?

СВЕДОК [REDACTED]: Ма нисам видео него чује се, чуло се.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Где, у Вашем селу или негде другде?

СВЕДОК [REDACTED]: Па није у нашем селу, овај, по шумама шта ја знам и тако.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Нисам Вас чуо, извињавам се, где?

СВЕДОК [REDACTED]: Па по шумама.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Јесте чули можда нешто и у Гњилану да се дешавало?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам, нисам.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци? Немају. Тужилац? Нема питања. Имате Ви још нешто да кажете? Не. Колики су Ваши трошкови за данашњи долазак, 3.000,00?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте рекли, само да видим, 3.000,00 само за гориво је ли?

СВЕДОК [REDACTED]: То сам сипао ја за 3.000,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико иначе би потрошили да дођете само доведе, знате зато Вас питам, из С [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Па 10-так литара, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико то, 1.600-1.700?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкови хране?

СВЕДОК [REDACTED]: Па нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тражите?

СВЕДОК [REDACTED]: Ма није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико тражите за долазак?

СВЕДОК [REDACTED]: Ма колико дате, није ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове тражи за долазак од [REDACTED] до Београда, наводећи да је сипао гориво за 3.000,00 динара али да му заиста фактички треба мање, па му суд досуђује 1.700,00 динара на име трошкова доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то покрива гориво?

СВЕДОК [REDACTED]: Ма да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то километара [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Немам појма, 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 40?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја мислим тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја сам мислила да је више. Добро. Можете да идете, новац ће Вам бити исплаћен овде у Служби за помоћ и подршку сведоцима. И позваћемо [REDACTED]. Пре него што је ушао сведок [REDACTED], Наташа молим вас.

Пре него што је ушао сведок [REDACTED], председник већа констатује да ни његов исказ није преведен, а ради се о транскрипту од 07.03.2011. године, па окривљене пита да се изјасне може ли да се приступи испитивању овога сведока? Да. Окривљени потврђују климањем главе из посебног дела суднице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли потребе да читамо исказ? Не.

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим Вас господине [REDACTED], позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, а можете да ускратите одговор на питања којима би Вас и Вама блиске сроднике изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли су Ваши подаци идентични онима као код истражног судије 07. марта 2011. године?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има измене неке?

СВЕДОК [REDACTED]: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. Молим Вас да положите заклетву, ту је текст испред Вас и да прочитате наглас.

СВЕДОК [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан одговорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, Ви сте код истражног судије саслушавани поводом догађаја када сте били затворени у Интернату. Хоћете да нам кажете сада када је то било, ког дана, ког месеца, које године, колико дуго сте били затворени и шта Вам се десило, да ли остајете код овог исказа?

СВЕДОК [REDACTED]: То је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете код овог исказа, оно што сте?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је датум то био када су Вас затворили?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не могу сада да се сетим ја тачно тог датума, већ сам то, то већ је одавно било и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да вежете, колико је дуго трајало, тај боравак у Интернату?

СВЕДОК [REDACTED]: Па трајало је, 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, боравак у Интернату, колико дуго сте били?

СВЕДОК [REDACTED]: Па један дан само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један дан пун, свих 24 сата или краће?

СВЕДОК [REDACTED]: Краће сам био од 24 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико отприлике?

СВЕДОК [REDACTED]: Тако био сам негде око 8 до 10 сати, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 8 до 10 сати, даљу или ноћу?

СВЕДОК [REDACTED]: Да. Дању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дању, добро да ли то можете да вежете за неки датум, за неке друге догађаје који су се догодили у Гњилану, на пример долазак КФОР-а, ако делите те контингенте.

СВЕДОК [REDACTED]: Други дан доласка КФОР-а је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други дан доласка КФОР-а?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате о ком се КФОР-у ради, америчком или француском?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја мислим да америчком КФОР-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада било српске војске и полиције?

СВЕДОК [REDACTED]: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, да ли је тада било цивилно становништво у граду или је отишло?

СВЕДОК [REDACTED]: Па било цивилно становништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада било припадника ОВК?

СВЕДОК [REDACTED]: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су они ушли, да ли то можете да определите?

СВЕДОК [REDACTED]: Они су ушли други дан су они спуштени хеликоптерима били у Интернату у Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су ушли, значи одмах како се повлачила српска војска или када је дошао КФОР?

СВЕДОК [REDACTED]: Српска војска је већ била повучена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па како је то било, српска војска је повучена, па онда?

СВЕДОК [REDACTED]: Па онда другог дана када се повукла српска војска, другог дана су слетели они близу стадиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, КФОР или ОВК?

СВЕДОК [REDACTED]: И КФОР и ОВК заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно су дошли?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта се Вама догодило, да ли су Вас тукли, да ли, шта се, да ли су Вас испитивали? Шта се десило?

СВЕДОК [REDACTED]: Па јесу испитивали су нас име, презиме, где смо служили војску, да ли смо служили уопште, за време рата да ли смо учествовали у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко тукао?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали повреде неке?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК [REDACTED]: Па био сам повређен, био сам сав у модрице сам био, у модрицама сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По целом телу?

СВЕДОК [REDACTED]: По целом телу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате некога ко Вам је то урадио, да нам кажете по изгледу како је изгледао?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да, сећам се тог једног типа који ме је тукао, мислим њега сам познавао мислим и од детињства, од малена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате како се зове?

СВЕДОК [REDACTED]: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега познајете лично од детињства, [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неког?

СВЕДОК [REDACTED]: Ове друге не би могло да им знам имена, значи могао би само фотографијом или нечим да препознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И само да видим јесте разгледали фото албум?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Препознали сте једног и рекли сте, на слици, и рекли сте да Вас је тај тукао? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ћемо то да прочитамо. По чему се сећате те особе, по чему сте га препознали? Ево овако.

СВЕДОК [REDACTED]: Па по лику значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овако рекли, један од те двојице што сте препознали, Ви кажете „овај крупни, он је био крупније грађе, виши, њега смо звали „поткивачев син“?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте могли да се сетите надимка, а?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај други шта је ово, да је спасио, познаник Вашег оца, шта сте то причали, то не разумем?

СВЕДОК [REDACTED]: Па он да није било њега ја вероватно можда не би био жив данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и њега видели у фото албуму?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам, он није нас тукао него он нас спасао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он није?

СВЕДОК [REDACTED]: Он нас спасао, овај други, пријатељ мога оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И хоћете и њега после да нам покажете у фото албуму, њега сте показали истражном судији.

СВЕДОК [REDACTED]: Није био у фото албуму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био у фото албуму, добро. А за ову двојицу коју сте показали на сликама, јесу ли Вас обојица тукли или шта, то нисам разумела?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово где сте помињали неке ланце, знате, па Вас ја то?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад како бисте нам то рекли, шта је било са тим ланцима, шта је са палицом, да ли су Вас обојица тукли?

СВЕДОК [REDACTED]: Па они су сви троје нас тукли, сви су они ударали и газили, значи то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, погледаћемо после те слике, сада ћете, изволите, па ћете после погледати.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Ви сте рођени у [REDACTED] је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Цео живот сте провели у [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Хоћете ми рећи пре него што сте кренули то када Вам се десило, када сте приведени у Интернат, јесте икад били раније у Интернату?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Да ли знате добро распоред Интерната?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Хоћете нам сада рећи како се то дешавало од тренутка када сте ушли, је ли био неки стражар, како је било тог тренутка када су Вас увели?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, био је ту стражар, био је овај стражар [REDACTED].

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: На улазу у Интернат?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: И шта Вам се даље дешавало?

СВЕДОК [REDACTED]: Онда нас одвели, ја мислим то на другом спрату, задња соба десно била на другом спрату, ту где су нас испитивали и малтретирали.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Само ту, јесу Вас негде премештали?

СВЕДОК [REDACTED]: Нису.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Сво време сте били ту?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Хоћете ми рећи, рекли сте овде да, јел се нешто дешавало, јесте чули било какве звуке или приче или речи око вас, је ли било пуно ту људи?

СВЕДОК [REDACTED]: Било, ту ми је био и стриц и, брат од стрица ми био у друге собе.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Да, да, али поред вас у Интернату, не мислим само у Вашој соби?

СВЕДОК [REDACTED]: Није поред нас се чуло ништа, оно када смо силазили доле на степеништу.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Кад, када су Вас ослобађали или?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Шта сте тада чули и видели?

СВЕДОК [REDACTED]: Па крике били оно кад неког тучете и мучите.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Где?

СВЕДОК [REDACTED]: У десном делу подрума, чим се сиђе.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: А на спратовима?

СВЕДОК [REDACTED]: На спратовима нисам.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Је ли то, јесу спратови били попуњени?

СВЕДОК [REDACTED]: Па сада.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Или је било још ту лица, колико је по Вама ту било лица?

СВЕДОК [REDACTED]: Ту је било још једно лице које је ослобођено исто.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Не мислим код Вас, него у Интернату, колико сте Ви видели војника, јесу били у униформи, пардон прво тако да питам?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да, имали, у униформама били, да.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Колико сте Ви таквих људи у униформи видели у Интернату?

СВЕДОК [REDACTED]: Па сада не би могао прецизније.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Пет, десет, двадесет?

СВЕДОК [REDACTED]: Па имало можда и више.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Више? Да ли сте видели нешто у дворишту кад сте улазили?

СВЕДОК [REDACTED]: Народ били ту, деца и народ.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Молим?

СВЕДОК [REDACTED]: Били исто деца су ту били околу Интерната.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Не, не, у дворишту Интерната?

СВЕДОК [REDACTED]: Били војници.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Војници само?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Добро. Е сад, још једну ствар да ми кажете, да ли сте Ви знали да је тај Интернат претходно заузела војска пре него што Вам се то десило?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Шта сте знали?

СВЕДОК [REDACTED]: Па био сам ја ту, близу сам био преко пута у школу сам био.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Добро. Да ли сте видели кад су заузели Интернат?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Да ли се сећате колико је то било пре него што су Вас привели?

СВЕДОК [REDACTED]: То је дан био.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Колико дана пре, не мора?

СВЕДОК [REDACTED]: Дан пре.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Дан пре је било?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, ја сам био до задњег дана на радном месту.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Океј, у реду. Имам још једну ствар да рашчистим. Ви сте код истражног судије на постављено питање да ли Вам. Да ли могу да цитирам судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Да ли Вам име Шефкет Муслију или Шефкет Муслију нешто значи, одговорили: „Чуо сам за то име Шефкет Муслију“, је ли то тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Где сте чули, кад?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ту у Гњилану.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Где, где?

СВЕДОК [REDACTED]: Уопште у околини, ја сам се дружио са Албанцима.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Да ли га познајете, прво то да Вас питам? Да ли познајете то лице лично?

СВЕДОК [REDACTED]: Лично не.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: За њега сте чули од кога?

СВЕДОК [REDACTED]: Ту од другара, ја сам имао другара Албанца исто.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Шта сте чули?

СВЕДОК [REDACTED]: Па као онако немаш неку тему уопште.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Добро, хајде да Вас питам конкретно у ком контексту, у ком смислу, у ком значењу ако Вам је лакше? Шта сте чули о њему?

СВЕДОК [REDACTED]: Па чуо сам да је он ту исто у албанску војску, значи ништа нешто конкретно нисам.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Ништа нешто конкретно то лице не знате?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Чули сте само да је у војсци, је ли тако? Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: И то сте чули од кога, од Ваших другова Албанаца?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, од другова Албанаца.

АДВ.ДЕЈАН НЕДИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Остали браниоци? Нико. Изволите.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Колико сте били у Интернату?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ту од 6 до 8 сати, значи нисам био тол'ко баш после тога при свести, знаш да сам гледао на времену и то.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Да ли Вам је познато ко је издавао евентуално наређења у Интернату да се поступа на такав начин према Вама и сличнима?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не бих могао тачно да кажем, значи ко је био главни ко је дао наређење.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Да ли знате да ли је постојао неко ко је био главни у Интернату?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, не бих могао значи прецизно да Вам кажем ко је био главни.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Да ли Вам је док сте били у Интернату или евентуално после да ли сте чули да ли Вам је било познато лице под именом Ајдари Фазлија?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја мислим да Ајдари Фазлија онако можда да сам чуо само.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: А у ком контексту сте чули?

СВЕДОК [REDACTED]: Није нека тема била или нешто да причамо, само у међувремену ту док смо боравили тако.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Неко га је поменуо?

СВЕДОК [REDACTED]: Неко га је поменуо да, јер било је доста људи тамо.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Да ли је неко поменуо име под надимком „Фаза“?

СВЕДОК [REDACTED]: „Фаза“? Није.

АДВ. МАРКО МИЛОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац? Нема питања. Хоћете да ми кажете да ли сте када су Вас доводили у Интернат ушли на главну капију?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели можда стражу на улазу, рампу?

СВЕДОК [REDACTED]: Био је војник на улазу у Интернат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао видљиве ознаке УЧК или неке друге тај војник?

СВЕДОК [REDACTED]: Имао је на леву руку МП ја мислим ознака нека му била, бела трака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МП?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Која боја је била његова униформа, како је био наоружан?

СВЕДОК [REDACTED]: Црне боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК [REDACTED]: Црне боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформа? Је ли имао наоружање?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте унутра видели униформисане војнике са УЧК ознакама?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, били док смо били присутни у тој соби улазили су неки тако у тим шареним униформама са УЧК ознакама и онда су излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вас је заробио МП или УЧК?

СВЕДОК [REDACTED]: Нас је заробио, кажем тај Адем, он је био у цивилном саставу, мислим њиховом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МП или УЧК?

СВЕДОК [REDACTED]: Па вероватно УЧК је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте видели на зиду Интерната неки амблем велики УЧК?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојало тако нешто или?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам обратио пажњу, нисам имао ни времена да обратим пажњу јер нису дозволили да дигнем главу уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда у таквој ситуацији за то време осетили неки необичан мирис у Интернату?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по Вашој процени било војника?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ту можда од десетак до двадесетак, можда ту у том кругу тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали МП или УЧК ознаке?

СВЕДОК [REDACTED]: Па неки су имали УЧК, а неки су имали те МП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када вас је заробио Адем и довео у Интернат да ли су Вас испитивали са УЧК или са МП?

СВЕДОК [REDACTED]: Био је један у МП на почетку кад су нам узели документацију, док су писали изјаву, јер они су писали две девојке су биле у униформи шареној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли су оне имале ознаке?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесу имале ознаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК [REDACTED]: УЧК су имале на десном рамену и онда су долазили ти што кажем поткивачев син, он је ја мислим као да је био по мом погледу колико сам схватио да је он главни био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он главни поткивачев син?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: А с оним [REDACTED] сам се ја дружио исто одмалена и ја и брат мој рођени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И знате шта сам Вас питала, како смо почели, какве су униформе и да ли су имали неке ознаке МП или УЧК они који су вас испитивали?

СВЕДОК [REDACTED]: Па било је, један војник је био у црној униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у црној?

СВЕДОК [REDACTED]: Овај [REDACTED] је био у шареној униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Значи, са ознаком УЧК је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове девојке су биле исто ОВК?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И да ли су други били исто то, колико је још њих било?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, овај [REDACTED] он није био у униформи, он је био у цивилу, али наоружан је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али [REDACTED] вас је заробио?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кажите ми да ли сте Ви то живели тамо преко пута школе, преко пута Интерната?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Тако сам Вас разумела.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да ту сам живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у прилици касније да гледате шта се дешавало у Интернату?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам, јер сам добио овај човек који ме је пустио, мог оца пријатељ, он ми је рекао да морам да напустим Србију да не би страдао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК [REDACTED]: Али ја нисам могао, био сам толико премлаћен да нисам имао снаге толико да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да одмах идете?

СВЕДОК [REDACTED]: Да одмах одем, и онда сам седео у српску улицу Стојадина Трајића где ме је посетио овај очев пријатељ и кад се пружиала прилика да напустим и напустио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога више нисте били у прилици да видите шта се дешава у Интернату?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули нешто? Да ли сте ту у српској општини видели још неког од Срба који је био у Интернату па с њим разговарали?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја док сам био видео сам тог што су пуштени [REDACTED] се звао, ромске националности је био, њега су га пустили, али ја пре њега јер они су ми помогли после кад ме пустили да упалим мото-култиватор. Ја нисам имао снаге толико да могу на том култиватору и да кренем ка српској средини тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је српска општина код цркве?

СВЕДОК [REDACTED]: То је била српска улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Мислим ту су још имали ови Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И осим тог [REDACTED] да ли сте још неког видела или разговарали?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неко, да ли сте имали повреде што кажете да сте били модри?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате можда неку документацију?

СВЕДОК [REDACTED]: Па немам, то је нажалост покојна је та докторка која ме је лечила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли неки одштетни захтев?

СВЕДОК [REDACTED]: Па имам, од тад имам доста последице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате психичке последице?

СВЕДОК [REDACTED]: Психичке да, ја сам се лечио скоро 3 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК [REDACTED]: У Поликлиници у [REDACTED] за нервне и душевне болести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поликлиници?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми да ли сте некада раније пре него што сте били код истражног судије причали о овоме?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам, то још кад сам напустио дао сам исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК [REDACTED]: У суд Гњилане у Врању који је измештен био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био измештен? Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко нешто да пита? Да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК [REDACTED]: Нема, то је све што имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши трошкови, дошли сте аутом?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте аутом?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ваши трошкови 3.500 динара пута два за гориво?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како пута два? У једном правцу Вам је 3.500 динара? Одакле долазите?

СВЕДОК [REDACTED]: Скоро 400 километара има, из [REDACTED] преко [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 490 динара два пута за путарину.

Сведок трошкове тражи и то 7.000,00 динара за гориво од [REDACTED] до Београда и натраг и 980,00 динара за путарину у оба правца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За храну да ли тражите нешто?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ако дате добро, ако не дате шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико тражите?

СВЕДОК [REDACTED]: Па може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И трошкове исхране по одмери суда, па му суд ДОСУЂУЈЕ 7.980,00 динара на име трошкова пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ћете се молим Вас враћати одмах данас?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И 1.000,00 динара на име трошкова исхране, што ће се сведоку исплатити у Служби за помоћ и подршку сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исплатиће Вам овде горе новац у Служби за помоћ и подршку. Сада можете да идете.

Е сада ћемо пре паузе, да бисмо касније могли да наставимо да радимо у јавном делу да искључимо јавност и да прочитамо само ове доказе које имамо у нејавном делу, то је кратко и онда ћемо да направимо паузу. Може?

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се ИСКЉУЧИ ЈАВНОСТ за време извођења доказа који су означени ознаком „службена тајна“, „строго поверљиво“ и са којих ова ознака није скинута већ су БИА Кабинет директора и Министарства одбране ВБА обавестили суд да се ови подаци имају користити у складу са Законом о тајности података, односно на главном претресу са ког је искључена јавност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, да, да, сад одмах.

За овим СЕ НАЛАЖЕ судској стражи да удаљи из суднице сву публику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, из овога ће бити јавно суђење па публика наравно може да се врати, стручна јавност може да се врати. Због тога сад радимо да бисмо на крају ми изашли.

НАЛАЖЕ СЕ режији да прекине емитовање из суднице и слике и звука.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да у судници осим већа, окривљених, бранилаца, тужиоца остају стручни сарадник Тужилаштва Милош Граховац, стручни сарадник суда Гордана Илић, припадници судске страже и страже из Окружног затвора у Београду по списку који ће бити саставни део овог записника.

Па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се прочитају:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су докази које смо прибавили по службеној дужности.

**ИЗОСТАВЉЕН ТРАНСКРИПТ У ДЕЛУ ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА КОЈИ СЕ
ОДНОСИ НА ЧИТАЊЕ НАПРЕД НАВЕДЕНИХ ИНФОРМАЦИЈА У ДЕЛУ
ПРЕТРЕСА КОЈИ ЈЕ ИСКЉУЧЕН ЗА ЈАВНОСТ**

На овај начин констатујем да су прочитани документи и да се ови документи, обзиром да су непосредно изведени читањем на претресу неће преводити.

За овим суд одређује да је у даљем поступку у наставку поступка суђење јавно.

Па се за овим одређује пауза у трајању од 30 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време оптужени Фатон да обави молитву. Значи, сад је 11:48, пауза до 12:15 и да обавите молитву.

Настављено након паузе ради одмора у 12:43 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени и остали који су били. Јављате се за Марка Миловића? Значи, сада је суђење и даље јавно док су они који су били овде присутни током дела суђења када је јавност била искључена упозоравају да оно што су чули је, откривање тога је кривично дело, тако да то, не знам да ли сам то малопре рекла или не такво упозорење. У међувремену, малопре је стигао неки одговор из ЕУЛЕКС, такође на тражење суда, по службеној дужности, међутим то је на енглеском језику, то ћете добити када ми будемо превели. И коначно имајући у виду ову ситуацију са овим записницима и транскриптима о саслушању сведока сачекаћемо да видимо да се сви ти записници преведу и да се доставе окривљенима и ја не знам да ли ће, колико ће времена за то бити потребно, да ли ћете предлагати да се сви ти искази читају, тужилац, одбрана? За сада тужилац и браниоци. Значи сви искази из оног раздвојеног поступка који је био код истржног судије?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија ми смо то већ предложили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте предложили, добро. То ћемо све онда да преведемо, окривљени ће добити па кад стигне према томе ћемо да се равнамо.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Ипак, ако наравна ствар, тужилац на томе не инсистира до искључивости, да се изјасне носиоци формално дакле ми браниоци, у интересу економичности поступка са једне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћемо да преведемо окривљени не могу да се изјасне да ли нешто треба или не пре него што то прочитају, а да би прочитали мора да буде на њиховом језику.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Али не би лоше било да се они изјасне да ли је то њима потребно, јер ми смо о томе подоста причали. У најбољој намери сарадње са вама, нисам реметилачки фактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Крстић нешто у том правцу после онакве примедбе, господине Крстићу?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па добро, ја примедби имам много није само та, али да будемо рационални ја имам један предлог у овом смислу да се преведе и достави можда нашим браћеницима само тамо где их те изјаве терете, где се изјашњава неко да је препознао и тако, а где не, нама не треба то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту селекцију да изврши ко?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па Ви, ко ће други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да видимо само да ли Еда и Гани могу да нам кажу колико времена треба, да ли ћете моћи неких 20-так дана.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па подоста, зато је проблем то.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: То је једини разлог.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само то, или одустајемо од тог предлога, ми смо против тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је предложио, зато и питам Еду и Ганија колико треба времена.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То ће и окривљени да кажу.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Само да знају, не може пре краја јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Е сада нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су почели већ нешто да преводе, наравно нису сада добили то на превод него касније, у сваком случају видећемо како иде тај превод, шта ће овде бити још од предлога осим евентуално накнадно неких предлога да се неко од тих сведока саслуша? Нико не каже ништа. Добро. Имаћемо још неке те писмене доказе који су стигли, Ви имате неки предлог? Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, ја имам ово што смо саслушали ја сам то разумео да је тајна, па то значи да не смемо ни да дамо никакве примедбе или можемо али други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, можемо да разговарамо о тим примедбама искључићемо јавност и разговараћемо.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не сада, онда има времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Има времена, не сада. Па с обзиром да смо саслушали данас и јуче неке сведоке који су давали, а реч је о полицајцима који су давали изјаве непосредно по доласку у Србију након чак један од њих данас саслушаних 1999. године у [REDACTED] ако сам ја добро записао, ми предлагемо да се та сазнања, те пријаве, не службене белешке наравно то говорим не службене белешке него пријаве тих оштећених, и та прва сазнања

која су дата од оштећених у полицијским станицама у [REDACTED], прибаве службено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу разгледајте спис од почетка овог поступка се све то налази у списима, морате да разгледате списе.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, ово нема у основном, тек сада сазнају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да разгледате списе господине Крстићу, варате се, морате то да погледате и да онда из тога, из тих списа извршите селекцију, да кажете шта предлагате од тих списа као доказ и да онда те кривичне пријаве и службене белешке нисмо преводили, значи да кривичне пријаве наравно нисмо преводили, тако да Ви онда ако будете предложили да се то изведе као доказ, ми ћемо онда то да преведемо и онда даље да радимо. Значи морате да погледате шта све има у предмету. То је једно и коначно оно што ја имам обавезу да кажем, то је да се овоме суду непрекидно обраћа адвокат који је заступа окривљено Шемси Нухија у Швајцарској, у екстрадиционом поступку, да се овоме суду обраћао и бранилац Илија Радуловић са захтевом да тај адвокат буде овде, па онда имамо поднесак браниоца.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Не, не придружујем се ја томе, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се не придружујете, то сте Ви послали.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Не, не, ја не знам то је неко онда из канцеларије, потпуно ирационале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тражите да адвокат тражи, пазите да добије копију следећег списка, да добије.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја се одричем тога, одмах да вам кажем, не, по цену да одмах откажем пуномоћје, не, не, ја не знам ко је то се усудио да у моје име, има их тамо пет, шест и они су своје правно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи немамо захтев такав неки?

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер захтев сам адвокат да тражи да дође на суђење то, већ нигде не постоји.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: То не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, адвокат може да дође у поступак тако што га ангажује окривљени.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: А ја када утврдим ко је то урадио, тај ће летети из канцеларије, то вам ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, господине Радуловићу или адвокат учествује у поступку тако што га ангажује окривљени или га ангажује суд уколико окривљени нема средстава.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да за сада ми немамо уопште услова да одлучујемо, немамо захтев по коме би одлучивали.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Наравно, ја се дубоко извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја вам се бескрајно извињавам у име бескрајног знате правне игноранције или незнања које ја мрзим изнад свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: А тај ко је то урадио, имаће крупне последице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Слушајте изнад свега ја штитим достојанство лично и своје државе, како то нисмо ми колонија овде ничија да може неко без икаквих уговора, конвенција закључених разумете о узајамном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причамо о држави, причамо о човеку, човека.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја не могу да заступам разумете у Хрватској, Македонији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите причамо о човеку, онда причамо овде о окривљеном Шемси Нухију и о томе да он човек располаже тиме да сам одлучи да ли ће неко да га брани или не, и да га ангажује, он је ангажовао, када буде ангажовао неког другог адвоката, ми ћемо онда да одлучујемо о томе.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Никад није ни тражио верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он тако нешто није.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја се још једном извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овде ја морам да кажем због оног мало пре, ја сада нисам уопште у стању да то цитирам, али то је значи не, такође само лични доживљај него и доживљај један овако који атмосферу у судници чини заиста у некој ситуацији непријатном, а поновио се и раније и дешавало се и раније, поновио се и данас, на интервенцију моју да тужилац не прекида сведока када почне да прича, па се онда ту дешавају разне инсинуације од којих је најтежа „да сам саучесник у злочину“, а једна од безазленијих рецимо „да некоме исплаћујем мање неком исплаћујем више“, па су то све транскрипти од 05.10.2010. године, 22.02.2010. да видим још овде шта има, па онда од оног суђења када је био сарадник „Божур“, па онда има ту још нисам све понела, дакле потпуно непотребно, потпуно непотребно један неоправдани анимозитет, тако да. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија ја Вас нисам сада апсолутно ништа разумео, о каквом анимозитету говорите, ја никад нисам изговорио да сте Ви саучесник у злочину, а ја сам то ако је била примедба, била је примедба што Ви дозвољавате да бранилац поставља питања која ремете психички мир сведокиње и у том сам рекао ако Ви не реагујете на таква питања, Ви сте саучесник у таквим питањима, то је било, не саучесник у злочину, не можете ми то рећи, ево то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту су транскрипти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не знам шта су транскрипти, ја знам шта сам рекао и Ви врло добро ево питајте присутне, ево ту смо мислим ми који смо смртни непријатељи овако, ево и колега Крстић и колега Радуловић, ево ја Вас позивам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте смртни непријатељ са колегом Крстићем?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, него ми који ратујемо овако највише, ево и он ми даје за право да сам, да је то тако као што сам сада рекао, мислим нико Вам никада није рекао да сте Ви саучесник у злочину, не можете ми то ставити на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чекајте да видим „Ви сте у том саучесник“ ево 22.11.2010.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па откуд Вам то, којим поводом би ја Вама то рекао да сте Ви саучесник у злочину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ниједног повода да се тако говори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па наравно да нема, али је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Анимозитет то су ове неке речи, једна атмосфера заиста невероватна, али нећемо расправљати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али што, пазите када је то било, кажете 05.10.2010.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакако ћу Вам то доставити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 05.10.2010. и Ви мени данас 07. јуна 2012. кажете да сам Вам ја рекао пре две године нешто ружно, а нисам Вам рекао нешто ружно, напротив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, ја сам Вам рекла одмах, ја сам Вам сваки пут рекла одмах, само сам данас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али први пут сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте данас, господине Виторовићу данас опет реаговали када Вам кажем пустите човека да одговори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, данас сам реаговао, зато што сте Ви у јеку унакрсног испитивања које је нама признајем свима ново, у коме се питања постављају чак и сугестивна на којима је можете му рећи да вам каже укратко или да га зауставите када крене са општим одговором да вам каже са да или не, ви сте у сред таквог унакрсног испитивања почели да постављате питања сведоку и ја сам зауставио, јер намам више разлога, немам више никаквог смисла да ја нешто после тога питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али никакав лични анимозитет, то као што каже колега Крстић, ми ћемо као што он користи сва права која му даје закон, тако и ја се трудим да искористим сва права која ми даје овај Законик о кривичном поступку, мислим и за уназад и за унапред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, заједно са овим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вам се извињавам ако сте икада помислили да је неки лични анимозитет, ја немам никакав разлог да према Вама испољим неки лични анимозитет, ја могу да се сагласим да је ово један страشان труд овог суда уложен да се дође до неке истине, потпуно свестан у каквим временима живимо, мислим не дао бог иком, иком на свету да суди и да суди овакве ствари и мени сада стављате на терет да вам ја имам лични неки анимозитет према Вама, немам напротив ја имам дубоко поштовање према труду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја за сада не стављам никоме ништа на терет, молим Вас немојте више да причате, то је можда за завршну реч и тако даље, у сваком случају транскрипт овај заједно са свим оним транскриптима о којима сам говорила овде, које сам прочитала, као и осталим транскриптима са примедбама на мој рад, доставићу Вам па ће у тужилаштву, у тужилаштву ћете размотрити шта ћете са тим радите, ја се Вама, наравно прихватам извињење, али то је то.

Значи господо следећи термини за ово суђење су: 27, 28. и 29. јун у 09,30 часова, то вам је пре одмора.

До тада молим вас сада ћемо, до тада молим вас дакле упознајте се 27, 28. и 29. судница 2 у 09,30. Упознајте се са овим доказима који су у међувремену стигли да остале доказе у којима немамо строго поверљиво и службена тајна, да можемо да констатујемо да је извршен увид да их не читамо овако што би рекли од А до Ш, значи пратите то што је стигло. Молим вас да у међувремену, а најкасније до следеће среде или четвртка, а то је 13. или 14. јун да ме писмено обавестите о томе да ли евентуално желите да се неко од сведока позове на претрес, да бисмо могли све то да решимо до 27. јуна, уколико наравно буде било могуће и уколико се супротна страна буде са тим сагласила, уколико не буде онда ћемо одлучивати на претресу. Све остале доказе које имате намеру да предложете иако смо то расправљали на припремном рочишту, молим Вас такође да доставите до 13. или 14. јуна, да бисмо о томе могли да расправљамо и сада још Мемииши Агуш да каже нешто.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Добар дан, отпужени Агуш Мемииши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не стављамо слушалице?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не. Данас сам гледао слике али мој захтев је био да се скенирају у боју и да улазе у доказе у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пазите оне су, тај ЦД је у списима, значи ми имамо те списе у електронском облику, е сада Ви и даље расправљате са својим браниоцем, шта ћете предлагати везано за то, наравно када је то стигло да смо ми то вама омогућили да погледате и Вашем браниоцу.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да, али проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако будете тражили да се то прегледа ми морамо претходно о томе да одлучимо, а свакако да то гледамо преко, електронски пуштамо практично преко компјутера.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Разлог је пошто када је сачињен записник у полицији, ја сам имао јаке болове, тражио сам доктора, одбијен, а ту не пише, све време тужилац негира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ово су само слике?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Слике, али то су докази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Све време тужилац негира да је вршена тортура, а те слике доказују контра, да је вршена била и доказано, видели сте и сами, зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Па тужилац све негира да је вршена тортура над оптуженима, да нису имали никакве последице, а од те слике се види јасно, барем код мене, а код других не знам, зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви ћете то тражити да сви виде, зато значи ја вама кажем, сви могу да виде ако Ви то будете предложили, ако ми тако будемо одлучили, и можемо такође да гледамо и ако су у електронском облику, не морају да буду у папиру, а Вама ако треба за Вас, ми можемо да Вам ставимо на папир.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: И за мене, нормално хоћу да оптужим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо да,

наложимо да се те слике израде у папиру и да се доставе оптуженом Агушу Мемишију.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Хвала. Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад сачекајте тужилац.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Јесам слободан ја?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо због јавности, управо су те слике настале на тражење тужιοца и управо је на основу тих слика, тих фотографија покренут поступак због, како је дошло до тих повреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине Ђорђевићу. Микрофон само.

АДВ. ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Волео би да нам тужилаштво каже какав је резултат тог поступка, то је било пре колико, пре четири године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која врста поступка, мислите дисциплински или кривични?

АДВ. ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Тужилаштво због чега се ја изјашњавам о томе, ваљда тужилаштво треба да се изјашњава о томе. То је четири године, доведено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немате информацију ни да је покренут ни да је?

АДВ. ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ја колико знам у списима нема никаквог податка о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Можда нисам упознат са списима, само знате закон је врло јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема.

АДВ. ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ко шта треба да ради у одређеним ситуацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Није везано за стручност, стварно него би вас замолио пошто се ради о једној заиста изузетној околности, рођени брат од мог клијента Нухије дошао је из Детроита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Српски народ како каже наш највећи књижевник има душу дубљу од бунара, макар за овакве ситуације, он се зове [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте али јуче сам давала неким неке дозволе на крају суђења?

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Он није био. Није верујте ми, проверите на адекватни начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Да ли постоји нека могућност за ванредну посету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да проверим само ако није била посета јуче и сада.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Није, није, ако је посета ја се одмах одричем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Фатон. Добро, Фатон.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Не, не, будите сигурни.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија исто док дође Фатон, значи супруга Садика Селимона није јуче била, два месеца није била, ако може ванредна посета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче су били брат и сестра?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ја би обраћао Вама као председнику већа већ три и по године смо овде, слушали смо све, све сада нама све је јасно, поготово нама оптуженима, ја причам у име свих, све је нама јасно, ако је и вама јасно да скратите што пре да завршимо ово да не будемо више већ колико смо били прошли пут три године скоро и да не буде опет да поновимо, тако ја само то тражио од Вас лично ако Ви можете то. И пошто до 27. јуна ја би тражио укидање притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ако Ви то одлучите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или замену неком блажом мером, је ли?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Хвала, немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу само господине Ђорђевићу Ви предлагете да затражимо званичне податке да ли се поводом тих повреда водио поступак неки.

АДВ. ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Тема је покренута од стране тужилаштва, како да не, нека се прибави извештај шта је тамо урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Јер знате то је заиста крајње процесна ситуација када тужилаштво констатује повреде на окривљеном и шта после тога, да се подноси кривична пријава том истом тужилаштву, мислим то је апсурдна ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта каже тужилац на овај предлог за замену мере Фатону оптуженом?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија питали сте нас пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре 10 дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре непуних 10 дана смо о томе расправљали, ништа се није променило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ово колега Ђорђевићу управо је тужилаштво било то које је иницирало да се забележи оно што је Агуш Мемиши рекао пре него што је почело његово испитивање у полицији. Прво се жалио понављам то због јавности, прво се жалио да му је украдено 800 евра, о томе је сачињен записник, а након тога се жалио да има и повреде, на основу којих, на основу те приче је сачињена службена белешка од стране тада начелника Службе за откривање ратних злочина и сачињено неколико тих фотографија. Начелник сужбе за откривање ратних злочина је покренуо дисциплински поступак ја не знам исход тога, то је интерна ствар, не знам завршетак тога, не знам крај. Не знам исход тога, то је одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није колега Ђорђевић то рекао, он је говорио да интервенција тужιοца као органа који гони кривична дела ако сматра да има елемената није фотографисање него нешто друго, и да тај исход, јесте то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да би Ви, он то врло добро зна као и ми сви овде да би дошло до кривичног гоњења, Ви морате имати доказ да се нешто догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А исход тог поступка дисциплинског и тог испитивања шта се догодило није у надлежности Тужилаштва за ратне злочине, него неког другог тужилаштва опште надлежности, ако је тога било, а ја не знам исход тог поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Тужилаштво за ратне злочине није надлежно за овакве телесне поврде, злоупотребу службене дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

АДВ. ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ајмо да почнемо онда од елементарних ствари из Закона о кривичном поступку, колико ја знам преткривичним поступком који је важио по Закону о кривичном поступку из 2008. године руководи тужилаштво и сада неко из Тужилаштва за ратне злочине каже да није надлежно тужилаштво, је ли очекујете да овај човек овде који седи, који не верујем да има више од средње школе завршене, он зна ко је надлежан за вођење преткривичног поступка и реците ми ко треба да буде онда надлежан, да нареди полицији да се не спроводи дисциплински поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проверићемо, немојте одговарати, проверићемо то. У сваком случају ћете Ви предлагати да ми то гледамо.

АДВ. ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ће тужилац да каже на то да се прегледају слике, то је то да бисмо ми могли то да одлучујемо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија ја мислим ништа немам да кријемо нити да ово, напротив сво време то причамо, управо то нам је, мени је то толико јасно да просто немам разлог да вам сада двадесети пут то, тако да мислите да ако то нешто може да помогне ми смо, нећемо се противити томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, господине Крстићу у вези тога?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У контексту овога мене је у паузи опоменуо, предложио мој браћеник да постоји слика његова и његова пријава о наношењу телесних повреда у то време када је реч о Агушу Мемишију, а предлагемо да се и та слика покаже, односно да се обезбеди и покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сачинио ту слику?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па то што је фотографисано у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција је сачинила.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да. То што је, и пре тога ја вас молим дакле за ова три дана што смо одложили шта се планира да се ради да знамо ми шта ћемо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли ћете имати предлоге господо, не знам да ли ће бити преведено ово, колико ће Вам требати за завршне речи?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па управо то да ли ће бити завршне речи, што се мене тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли ће бити предлог у међувремену?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако не буде планира се завршна реч, то кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читање доказа, ако будете прочитали, ако не морамо све да читамо овако као ово данас, знате, ако будете погледали списе, прочитали, ако будемо могли само да извршимо увид онда заправо имамо увид прво у доказе колико ће коме требати за завршне речи.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ево сада да се договоримо, ако је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико ће коме требати?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Прво тужилац има предност и молим вас немојте тужиоца да мењате никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико ће вам требати тужиоче у завршној речи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија ја се сада не усуђујем да Вам било шта кажем јер ћете то схватити као анимозитет па ћете ме после прекинути у тренутку када Вам ја најдубље Вам покушам да објасним да нико није против Вас, Ви опет сте ме прекинули, али добро, али не би волео да се догоди као прошли пут, да тужилаштво даје данас завршну реч, а одбрана после 20 дана, него ако можемо у та три дана да се договоримо да то завршимо. Ето сад Ви реците нама да ли је то могуће да ми у та три дана, одредите нам Ви колико нам Ви дате времена ми ћемо толико да држимо завршну реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је немогуће, то не постоји у закону, колико вама треба толико ћете причати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико ћете износити завршну реч.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Поштовани председниче када се договарамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одредите сами колико вам треба.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја мислим да је максимално сат времена „multa non multa“, много не свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радуловићу Вама сигурно треба више од сат времена.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нећемо дозволити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно ћете Ви више од сат времена.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно. Немогуће.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Дајем Вам реч, реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Крстић ако говори мање од сат времена. Кома колико треба, ајде.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја ћу написати моју завршну реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крстић ће 60 минута и смеје се.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Поштовани председниче ја ћу написати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите судија овде је 17 окривљених, колико адвоката, ето само поделите то да ли може то у три дана, ако ви мислите да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико Вама треба?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам прво за вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дајте ми три сата бар, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите цео дан, колико треба тужиоцу, откуд ја знам колико треба тужиоцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не знам шта да вам кажем, немојте ме сада мислим, оквирно, не знам прошли пут је то трајало шест сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо зато не знам шта да вам кажем сада, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немогуће да је шест сати.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија сви причају без микрофона, не знам како да преведем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро. Значи само ћемо још.

Окривљени Мемиши Агуш и његов бранилац предлажу да се погледају слике које су стигле из полиције са повредама које је оптужени претрпео.

Оптужени Хајдари Фатон и његов бранилац предлажу да се од полиције затражи да ли постоје такве исте фотографије за оптуженог Фатона, који тврди да је он такође фотографисан и да су евидентирани на тај начин његове повреде.

Оптужени Хајдари Фатон предлаже да се против њега притвор укине или да се замени блажом мером.

Тужилац је сагласан да се прегледају слике, противи се укидању притвора, противи се замени притвора блажом мером за опт. Хајдари Фатона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако ме питате за ове фотографије ја сам био сведок када су сачињаване фотографије за Агуша Мемишија, али не знам ништа о томе да је Фатон фотографисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте Ви, то је тако и набављено тако што је тужилац сачинио Фатона и Бурима, овога Агуша Мемишија и Фазлију Бурима. Тако смо то и нашли.

Тужилац и одбрана се изјашњавају да евентуално може већ од 27. јуна да се пређе на завршне речи и у осталом како је евидентирано аудио техником.

Суд се повлачи ради одлучивања о притвору, останите овде.

Седите молим вас.

Одбили смо предлог да се укине притвор и да се замени блажом мером, наставићемо:

27. са радом, значи тада ћемо да видимо шта је још остало од доказа, молим вас кажем вам да погледате све ове доказе и надам се да ће стићи превод до тада за ове сведоке и за све остале из списка што није преведено. Тако да се видимо 27, тог 27. 28. и 29. моћи ћемо да радимо и поподне, значи и пре подне и поподне са неком већом паузом и тако даље, тако да ћемо имати времена.

Претрес је завршен, наредни ће се одржати:

27.06. у 09,30 часова у судници број 2.

Довршено у 13,17.

Записничар

Председник већа-судија